

PROVIDENCE CANYON STATE PARK

OMSCHRIJVING

Providence Canyon State Park, dat werd opgericht in het jaar 1971, staat ook wel bekend onder de bijnaam "Georgia's Little Grand Canyon". Het park bestaat uit diverse kloven, met daarlangs kleurrijke wanden van zand, leem en klei. De kloven zijn, net zoals op zoveel andere plaatsen in de Verenigde Staten, ontstaan als gevolg van erosie. Dat die eroderende krachten grip hebben gekregen op de aardlagen is overigens niet op natuurlijke wijze gebeurd, maar doordat de kolonisten die hier in de 19^e eeuw woonden op de verkeerde manier met de grond zijn omgegaan. Het belangrijkste deel van het park bestaat uit twee kloven, die elk weer diverse zijklommen hebben. In totaal zijn er negen zijklommen, die vanaf de White Blaze Trail bereikt kunnen worden. Langs die trail bevindt zich ook een autokerkhof: tijdens de jaren '50 zijn door de toenmalige bewoners ongeveer 10 auto's in dit gebied achtergelaten. Het zou teveel schade aan de natuur aanbrengen om deze autowrakken te verwijderen, daarom heeft men besloten om ze te laten liggen.

In het park loopt een verharde weg met een lengte van 0,8 mijl. Langs de weg liggen picknickplaatsen, een speelplaats, en toiletten. Op diverse plaatsen liggen viewpoints, vanwaar je zicht hebt op de kleurrijke rotsen in de canyon beneden je. De uitzichten zijn het mooist vanaf de viewpoints die zich nabij het speelterrein bevinden. Aan het einde van de weg ligt het Visitor Center. Daar begint het wandelpad dat naar beneden toe gaat, de canyon in.

White Blaze Trail

De White Blaze Trail staat ook bekend onder de naam Canyon Loop Trail. De route wordt aangeduid door middel van witte stippen op de bomen. Vanaf het Visitor Center loop je omlaag, de afstand tot aan de bodem van de canyon bedraagt 0,25 mijl.

Eenmaal beneden kan je ervoor kiezen om op de White Blaze Trail te blijven, je loopt de kloven dan voorbij en klimt op gegeven moment weer omhoog. Tijdens die klim kom je langs de auto's die daar gedurende de jaren '50 zijn achtergelaten. Daarna loop je langs de rim (en de viewpoints) naar het beginpunt terug. Op deze manier is de route 2,45 mijl (4 kilometer) lang.

Je kan echter ook een of meer van de kloven in lopen, die kloven worden met nummers 1 tot en met 9 aangeduid. Steeds nadat je het einde van een kloof hebt bereikt, kan je via dezelfde weg teruggaan naar de hoofdroute. Als je alle kloven in je route opneemt, dan wordt de totale wandeling 4,85 mijl (7,8 kilometer) lang.

Red Blaze Trail

Deze backcountry trail is 7 mijl (11,2 kilometer) lang. De eerste kwart mijl is gelijk aan die van de White Blaze Trail. Beneden in de canyon ga je rechtsaf, je loopt dan verder door een bosgebied. De trail komt uiteindelijk weer uit op de White Blaze Trail. Onderweg passeer je diverse primitieve kampeerplaatsen. De Red Blaze Trail wordt als zeer zwaar omschreven.

Opmerking

Op de website van het park staat een PDF-document waarop de trails staan aangegeven. Hierop staat vermeld dat je, om de Canyon Loop Trail te mogen lopen, een permit nodig hebt. Deze informatie is niet correct, het is ook zonder permit toegestaan om deze hike te doen. Een permit is alleen nodig voor de Backcountry Trail.

Last Update : 08-01-2018

PRAKTISCHE INFORMATIE

Aanrijroute

Het park ligt ten zuiden van de stad Columbus, in de staat Georgia. Rijd naar de plaats Lumpkin toe, en neem vanaf State Route 27 de afslag GA-39C. Volg die weg in westelijke richting over een afstand van ruim 6 mijl. De route naar het park wordt ruimschoots van te voren met borden aangegeven. Het adres van het park is: 8930 Canyon Road, Lumpkin, Georgia.

Openingstijden en toegangsprijs

Het park is dagelijks geopend van 7.00 tot 18.00 uur. Het Visitor Center is open van woensdag tot en met zondag, de openingstijden variëren. De toegangsprijs bedraagt \$ 5,- per auto.

ONZE ERVARING

We hebben de White Blaze Trail gelopen, en uiteraard ook de negen zijcanyons verkend. Het was er hartstikke modderig, maar omdat het modderstroompje heel ondiep was, was dat geen enkel probleem. En dat de route – vooral tijdens het tweede gedeelte van de wandeling – slecht stond aangegeven kon ons ook niet deren. Zelf op onderzoek uit gaan is immers leuker dan braaf de bordjes volgen. De wandeling was leuk om te doen, maar helaas waren we niet heel enthousiast over wat we onderweg zoal te zien kregen. De rotspartijen waren van beneden uit minder indrukwekkend dan we vooraf hadden verwacht. Pas toen we weer helemaal naar boven waren geklommen, en langs de rim terugliepen naar de auto, ontdekten we de mooiste plekken van het park. Gewoon, vanaf de viewpoints die langs de weg lagen. Vanaf die viewpoints hadden we zo nu en dan een prachtig zicht op de kleurrijke rotsen, die zich nu dus beneden ons bevonden.

Ons advies luidt dan ook: Wil je de mooie rotsen zien, rijd dan de route door het park en loop naar de diverse viewpoints toe, een bezoek aan het park zal dan niet veel tijd in beslag nemen. Doe de wandeling naar beneden toe alleen maar als je zin hebt om lekker actief bezig te zijn. Dan kan je onderweg ook nog de oude auto's zien, dat was een heel aardig extraatje.